Počítačové sítě

přednášky

Jan Outrata

říjen-prosinec 2010 (aktualizace září-prosinec 2013)

Tyto slajdy byly jako výukové a studijní materiály vytvořeny za podpory grantu FRVŠ 1358/2010/F1a.

Jan Outrata (KI UP) Počítačové sítě září-prosinec 2013 1 / 27

Síťová vrstva

Síťové protokoly

linkové protokoly

- vyměňují data mezi sousedními uzly v rámci lokální nebo rozlehlé sítě, pomocí sdíleného komunikačního média (např. Ethernet) nebo dvoubodovými linkami (např. PPP)
- standardizované normami IEEE 802.x

síťové protokoly

- vyměňují data mezi libovolnými (nesousedními) uzly v rozlehlé síti tvořené mnoha lokálními sítěmi
- → data jsou směrována (routing) rozhlehlou sítí pomocí směrovačů nejdůležitější funkce síťové vrstvy (protokolu)
- dříve různá řešení (TCP/IP, ISO OSI, firemní), dnes de facto standard TCP/IP

Síťové protokoly

- směrovač (router):
  - propojuje lokální sítě (LAN) na úrovni síťové vrstvy, umožňuje libovolné topologie sítě (v praxi propojené hvězdicové)
  - řeší směrování z lokální sítě k následujícímu směrovači nebo koncovému uzlu (next hop), rozhoduje na základě svých směrovacích tabulek
  - běžný počítač nebo specializované zařízení (směrovač, router) s více síťovými rozhraními, předávající si data mezi rozhraními – forwarding
  - "vybaluje" data (síťový paket) z linkového rámce a "zabaluje" do jiného linkového rámce – i když jsou linkové protokoly sítí stejné!
  - nemění síťový paket (např. adresy)!, až na výjimky, např. položka TTL, fragmentace, volitelné položky aj.
- koncové uzly vysílají a přijímají síťové pakety "zabalené" do linkových rámců

Návaznost na linkovou vrstvu

- fyzická a linková vrstva implementována na síťové kartě (HW) a jejím ovladačem (driver, SW)
- → rozhraní ovladače standardizovaný způsob přístupu ze síťové vrstvy k linkové, funkce:
  - výběr linkového protokolu (rámce)
  - identifikace a přepínání síťového protokolu (buffer, např. SSAP, DSAP)
  - "zabalování" síťových paketů a "rozbalování" linkových rámců
  - služby podvrstvy LLC (správa linkových spojů)
  - standardizovaná rozhraní: PKDRV (Packet Driver, pro TCP/IP),
     NDIS (Network Driver Interface Specification, Microsoft/IBM,
     vyžaduje linkový protokolový ovladač, kterému NDIS ovladač předává rámce)

Internet Protocol (IP)

- 1980 RFC-760, 1981 RFC-791
- poskytuje "nespolehlivou" nespojovanou službu nevytváří spojení, nepotvrzuje příjem paketů
- spojuje lokální sítě do celosvětové sítě Internet
- tvořen několika dílčími protokoly: vlastní IP a služební ICMP (diagnostika a signalizace mimořádných stavů), IGMP (skupinové adresování), ARP a RARP (zjištění linkové adresy k IP adrese a opačně)
- síťové rozhraní uzlu má alespoň jednu síťovou IP adresu

IP paket (datagram)

- základní jednotka dat přenášených IP
- = záhlaví 20 B povinných položek + volitelné položky, data, max. délka 64kB

Obrázek: Obrázek průvodce 132→131(5)

- délka záhlaví: v jednotkách 4 B, tzn. max. 60 B
- typ služby (TOS): původně specifikace kvality přenosu (bity pro prioritu, min. zdržení a cena, max. výkon a dostupnost), dnes **DS** (Differentiated Services) – požadavky garance šířky pásma, protokol RSVP
- identifikace, příznaky a posunutí fragmentu: pro účely fragmentace paketu, bity příznaků pro zakázání fragmentace (DF) a indikaci dalších fragmentů (MF, tento není poslední)

září-prosinec 2013

IP paket (datagram)

- doba života (TTL): zamezení nekonečného "toulání" paketu, každý směrovač snižuje alespoň o 1 (a musí tedy změnit kontrolní součet záhlaví), při 0 se paket zahazuje a odesilateli je to signalizováno protokolem ICMP, nastavena v OS
- protokol vyšší vrstvy: čísla přiděluje IANA, např. ICMP 1, IGMP 2, IP 4, TCP 6, UDP 17, tunelování protokolů, např. IP over IP (privátní sítě, IPv6 over IPv4), IPX over IP

CVIČENÍ: zachytávání a inspekce IP paketů

- každé síťové rozhraní počítače (síťová karta) může mít jednu nebo více jednoznačných IP adres
- přidělení adresy síťovému rozhraní staticky pomocí programu ipconfig (MS Windows) nebo ifconfig/ip (UNIX, GNU/Linux)

CVIČENÍ: zjištění IP adresy síťového rozhraní a jeho změna

– číslo délky 4 B (pro protokol IPv4), notace zápisu s hodnotami bytů v desítkové soustavě oddělenými tečkou, např. 158.194.80.13 = 10011110.11000010.01010000.00001101

Historie

- od počátku Internetu až do roku 1993: RFC 796
- dvě části adresy: adresa sítě a adresa uzlu (rozhraní) v síti
- jaká část pro síť určují počáteční bity prvního bytu, dělení sítí do 5 (základních) tříd:
  - třída A: adresa začíná (bitem) 0, 1 byte pro síť, 126 sítí (s hodnotami prvního bytu) 1 až 126 (0 a 127 mají zvláštní význam), 2²⁴ 2 uzlů (0 a 255 mají zvláštní význam)
  - ullet třída ullet: začíná 10, 2 byty pro síť, 2^{14} sítí 128 až 191, $2^{16}-2$ uzlů
  - třída C: začíná 110, 3 byty pro síť, 2²¹ sítí 192 až 223, 254 uzlů
  - třída D: začíná 1110, nedělí se, 2²⁸ skupinových adres 224.0.0.0 až 239.255.255.255 (IP multicast, RFC 1112)
  - třída E (a další): začíná 1111, 2²⁸ adres 240.0.0.0 až 255.255.255.254 původně rezervovaných pro speciální a experimentální účely, dnes již také přidělené

Historie

- speciální adresy:
  - celá = 0: tento uzel (= loopback, bez přidělené adresy)
  - uzel = 0: adresa sítě
  - síť = 0: uzel na této síti (nepoužívá se)
  - uzel samé 1: všesměrová adresa sítě (network broadcast)
  - samé 1 (255.255.255.255): všesměrová adresa lokální sítě (local broadcast), nesměruje se
  - 127.cokoliv: programová (lokální, SW) smyčka (loopback), typicky
     127.0.0.1, odeslaný paket "ihned přijde"

CVIČENÍ: zjištění všech uzlů na lokální síti pomocí programu ping

Dnes - Subsítě

- od roku 1993: RFC 1517–1520, sítě se nerozlišují podle tříd, ale podle síťové masky:
  - = 4B číslo (notace IP adres), bity = 1 určují v IP adrese adresu sítě
  - ightarrow určení adresy sítě: bitový součin IP adresy a síťové masky
  - počet uzlů v síti = 2(počet 0 v masce) 2
  - masky odpovídající třídám adres = standardní síťové masky, pro třídu
     A 255.0.0.0, pro třídu
     B 255.255.0.0, pro třídu
     C 255.255.255.0
  - notace sítě spolu s maskou: adresa sítě/maska, např. 158.194.0.0/255.255.0.0
  - v binárním vyjádření ji tvoří (de facto) zleva souvislá řada 1 → notace adresa sítě/počet 1 v masce, tzv. CIDR formát (Classless Inter-Domain Routing), např. 158.194.0.0/16

Dnes - Subsítě

- = **část sítě určená maskou**: část adresy pro uzel rozdělena na část pro subsíť a pro uzel, síťová maska pokrývá část adresy pro síť i subsíť
  - výjimka: síť s maskou /32 je adresou samostatného uzlu
  - např. síť 158.194.0.0/16 může být rozdělena např. do 256 subsítí s adresami 158.194.0.0/24 až 158.194.255.0/24
  - ! **nejednoznačnosti**: subsíť samé 0 (adresa uzlu samé 0) adresa subsítě nebo celé sítě?, subsíť samé 1 (adresa uzlu samé 1) všesměrová adresa subsítě nebo celé sítě (tj. všech subsítí)? → nepoužívají se
- síť může být na subsítě rozdělena pomocí konstantní síťové masky (všechny subsítě mají stejnou, viz příklad výše) nebo variabilní síťové masky (subsítě mají různou masku, např. 158.194.1.0/30, 158.194.80.0/20, 158.194.92.0/22) – POZOR na omezení adres subsítí!
- subsíť je možné opět pomocí "prodloužení" masky opakovaně rozdělit do (sub)subsítí

Supersítě a autonomní systémy

- supersíť síťová maska nepokrývá celou adresu sítě, duální k subsíti
- použití pro agregaci adres sítí, výhodné pro směrování, administrativu přidělování adres apod.
- např. síť 158.194.92.0/24 je součástí supersítě 158.194.0.0/16
- z hlediska dopravy IP paketů (směrování) se Internet dělí na tzv. autonomní systémy (AS) = supersítě spravované největšími poskytovateli internetového připojení, bloky IP adres v rámci AS přidělují regionální a lokální Internet Registry
- např. síť 158.194.0.0/16 (UPOL-TCZ) je součástí autonomního systému AS2852 (CESNET2), který je součástí bloku AS2830 – AS2879 patřícího RIPE NCC (regionální Internet Registry pro Evropu a přidružené země)
- přidělené bloky adres pro (super)sítě a autonomní systémy a informace o nich lze zjišťovat programem whois, např. whois 158.194.80.13, whois AS2852

Lokální síť (Intranet)

- Intranet = lokální síť (pro informační systém), obvykle uzavřená nebo s omezením provozu z vnější sítě dovnitř, příp. i ven
- v síti (Internetu) musí být IP adresy jednoznačné, v lokální síti:
  - libovolné adresy (jednoznačné v rámci lokální sítě) a NAT (Network Address Translation) = překlad adres lokální sítě na adresy ve vnější síti a naopak – typicky na rozhraní směrovače do vnější sítě, zvláštní případ tzv. maškaráda = překlad na 1 adresu (směrovače)
  - vyhrazené rozsahy IP adres pro uzavřené podnikové sítě (RFC1918):
     10.0.0.0/8 (třída A), 172.16.0.0/12 (třída B), 192.168.0.0/16 (třída C) použití dle libosti, nesměrují se
  - v praxi vyhrazený rozsah + NAT
- propojení dvou a více lokálních sítí:
  - směrovačem jednoduché, nevýhoda komunikace přes směrovač
  - adresami sousední tvořící supersíť s kratší maskou, např. /23 pro /24
- **nečíslovaná síť**: "síť" propojující dva směrovače (např. pomocí sériových linek), tvořící jeden "virtuální" směrovač

Jan Outrata (KI UP) Počítačové sítě září–prosinec 2013 15 / 27

Lokální síť (Intranet)

Dynamické přidělování IP adres

- = oproti pevnému (statickému) podle potřeby při připojení uzlu do sítě
- v lokální síti dnes aplikační protokol DHCP nahrazující dřívější protokoly RARP a BOOTP
- v rozlehlé síti (typicky komutované telefonní) linkový protokol PPP

- směrování (routing) = odeslání paketů na další směrovač nebo cílový uzel (next hop), popř. do lokální sítě s cílovým uzlem
- **předávání (forwarding)** = předávání paketů v rámci směrovače mezi jeho síťovými rozhraními, základ procesu směrování
- děje se (zpravidla) bez vědomí vyšších vrstev, např. aplikační, konfiguruje se parametry (jádra) OS, výjimkou je filtrace paketů při předávání

Obrázek: Obrázek průvodce 184→186(5)

Předávání paketů a filtrace

- předávání paketů umožňuje uzlu pracovat jako směrovač = pokud paket není adresován jemu, odešle (předá) ho dále (jiným rozhraním), stejně jako vlastní odchozí pakety
- Ize v OS povolit/zakázat za běhu, u MS Windows hodnota 1/0 v klíči IpEnableRouter v registru, u GNU/Linuxu v souboru /proc/sys/net/ipv4/ip_forward
- pakety mohou být filtrovány nastavením filtračních pravidel OS nebo pomocí aplikačního programu, na základě IP záhlaví (adres), TCP/UDP záhlaví (portů, příznaků) nebo aplikačního protokolu
- filtrace se často provádí (a doporučuje se) i u koncových uzlů na vstupech jejich síťových rozhraní – posílení ochrany a bezpečnosti systému
- filtrace bývá významnou funkcí tzv. firewallů programů či stanic (směrovačů) chránících systém uzlu nebo (lokální) síť před útoky

Jan Outrata (KI UP) Počítačové sítě září-prosinec 2013 18 / 27

Směrovací tabulky

- pro paket, který není určený přímo směrovači, se musí rozhodnout, kterým síťovým rozhraním jej odeslat dále (next hop)
- → rozhoduje se pomocí směrovací tabulky se směry (cestami, route):

síť/uzel	maska	next hop (gateway)	rozhraní	metrika, vlajky aj.
158.194.92.0	255.255.255.0	0.0.0.0	Ethernet 1	
158.194.80.0	255.255.255.0	158.194.80.1	Ethernet 2	
(127.0.0.0	255.0.0.0	127.0.0.1	loopback	)
10.0.0.0	255.255.0.0	0.0.0.0	Virtual Eth.	
0.0.0.0	0.0.0.0	158.194.254.66	Ethernet 3	

 setříděna sestupně podle adresy sítě (1. sloupec) – více specifická (s delší maskou) má přednost před obecnější v případě stejných směrů pro paket

Směrovací tabulky

rozhodování:

- průchod tabulkou odshora dolů, log. vynásobení cílové adresy paketu s maskou v tabulce (2. sloupec)
- pokud se výsledek rovná adrese sítě, popř. uzlu (maska samé 1) v tabulce (1. sloupec), paket se odešle skrze rozhraní (4. sloupec) na další směrovač nebo cílový uzel (next hop, 3. sloupec), popř. do lokální sítě s cílovým uzlem (next hop = 0.0.0.0, tzv. přímé směrování), jinak další řádek
- poslední řádek (adresa sítě i maska = 0.0.0.0) = výchozí (implicitní) směr pro paket nevyhovující žádnému předchozímu záznamu (žádné síti), typicky směr do Internetu
- agregace záznamů tabulky u supersítí a autonomních systémů

Směrovací tabulky

- naplnění tabulky:
  - staticky (statické směrování) ručně, automaticky při konfiguraci sítového rozhraní OS (nejčastější) nebo pomocí managementu sítě (např. aplikační protokol SNMP)
  - dynamicky (dynamické směrování) z ICMP zpráv (změny směrování) nebo směrovacími aplikačními protokoly
- výpis tabulky pomocí programu netstat, výpis a (statická) editace správcem OS pomocí programů route/ip (UNIX, GNU/Linux), ''Směrování a vzdálený přístup'' (MS Windows Server), ip route (CISCO) apod.

CVIČENÍ: výpis a editace směrovací tabulky (např. výmaz a vrácení směru default) programy netstat, route, ip apod.

Směrovací protokoly

- aplikační protokoly k vytvoření směrů, tj. k dynamické aktualizaci směrovacích tabulek směrovačů, NE k vlastnímu procesu směrování
- dělení: IGP (v rámci AS) a EGP (výměna směrovacích informací mezi AS, směrovací politiky), RVP a LSP (podle použitého směrovacího algoritmu)

RVP (Routing Vector Protocols)

- algoritmus DVA (Distance Vector Algorithm), Bellman-Fordův: směrovač opakovaně odešle svou směrovací tabulku sousedním a z přijatých tabulek si do své dočasně (2-5 minut) doplní záznamy (vektory) pro neznámé sítě nebo s menší vzdáleností (metrikou, počet směrovačů na cestě) s navýšenou metrikou (typicky o 1), konec při max. metrice (např. 16) = nedostupná síť
- jednoduché, ale při výpadku připojení směrovače do sítě nebo v
  rozlehlejších sítích (při vyšší max. metrice) mohou tabulky **oscilovat** nedoplňovat záznamy, které směrovač sám dříve odeslal
- např. RIP (pouze pro standardní masky), RIP 2 (multicast 224.0.09), RIPng (pro IPv6), IGRP, BGP, program routed

22 / 27

Směrovací protokoly

LSP (Link State Protocols)

- = algoritmus LSA (Link State Algorithm): směrovač opakovaně ohodnotí (metrika) cesty k sousedním (např. podle odezvy) a jejich seznam spolu se sítěmi rozešle do celé rozlehlé sítě, ze získané topologie celé sítě si pak (dočasně) doplní/upraví záznamy v tabulce pro sítě na základě nejkratších cest vypočtených algoritmem nalezení nejkratších cest v grafu (SPF, Shortest Path First, Dijkstrův)
- rozdělení rozlehlejších sítí na oblasti (směrovací domény), z více směrovačů na jedné síti se vybere jeden
- oproti RVP méně dat, **stabilnějsí**, pružnější, ale složitějsí konfigurace
- např. OSPF (páteřní oblast, autentizace, IPv6 aj.), IS-IS, EGP, program gated

- Internet Control Message Protocol, RFC 777
- služební protokol IP pro diagnostiku a signalizaci mimořádných (chybových) stavů
- OS většinou nepodporují všechny zprávy, směrovače mohou z bezpečnostních důvodů nějaké zahazovat
- ICMP pakety obsaženy v paketech IP, záhlaví (8B): typ (1B), kód (1B), kontrolní součet (2B) a proměnná část (4B), a data

Obrázek: Obrázek průvodce 135(5)

CVIČENÍ: zachytávání a inspekce ICMP paketů generovaných programem ping nebo traceroute/tracert

Echo

- typ 8 (žádost, request) a 0 (odpověď, reply), kód 0
- použití pro testování dosažitelnosti uzlu pomocí programu ping měří a vypisuje i čas mezi žádostí a odpovědí, tj. čas k uzlu a zpět (Round Trip Time, RTT), a použité TTL
- pole Identifikátor (v proměnné části záhlaví) pro spárování žádosti a odpovědi

CVIČENÍ: zjištění vzdálenosti (početu směrovačů, hopů) uzlu pomocí programu ping se změnou TTL

Čas vypršel (Time exceeded)

- typ 11, kód 0 (TTL = 0 a IP paket bude zahozen) a 1 (IP paket nelze v určeném čase sestavit z fragmentů)
- zahozený/částečný IP paket (prvních 64 B) v datové části ICMP paketu
- použití (kód 0) pro zjištění cesty (směrovačů) k uzlu pomocí programu traceroute/tracert:
  - lacktriangle na cílový uzel odeslána ICMP žádost Echo nebo UDP datagram (traceroute, port lze nastavit) s TTL = 1
  - 2 první směrovač na cestě signalizuje zahození paketu (sníží TTL na 0)
  - 3 získání adresy směrovače a změření času od odeslání k přijetí signalizace (čas ke směrovači a zpět, RTT), výpis obojího
  - toto třikrát, pak s TTL = 2 (zahodí druhý směrovač) atd. až do přijetí ICMP odpovědi Echo nebo signalizace nedoručitelného IP paketu (kód 3) od cílového uzlu

CVIČENÍ: zjištění cesty (směrovačů) k uzlu pomocí programu traceroute/tracert, zjištění autonomních systémů na cestě pomocí

Nedoručitelný IP paket (Destination unreacheble)

- typ 3, signalizace odesilateli, pokud paket nemůže být předán dál nebo doručen a je zahozen
- zahozený IP paket (prvních 64 B) v datové části ICMP paketu
- důvody (kódy): nedosažitelná síť (0), uzel (1), protokol (2), UDP port (3), fragmentace zakázána, ale nutná pro další přenos (4), neznámá adresátova síť (6), uzel (7) atd.

Další

- sniž rychlost odesílání (typ 4, kód 0) odesilateli signalizuje směrovač, který není schopen IP paket předat dál (je zahlcený)
- změň směrování (typ 5, kódy 0-3), žádost+odpověď o směrování (typy 9, 10, kód 0) – doporučení změny ve směrovací tabulce odesílatele (pro tento směr) nebo zjištění směrovačů (žádost na všeobecnou adresu, směrovače odpoví)
- ... (mnoho)